

UNITÁRIUS ÉRTESESÍTŐ

Unitárius Egyház — Budapesti Unitárius Egyházközség — Unitárius Misszióház
Hivatalos Lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest V., Koháry-utca 4.
Telefon: Aut. 174—24
A kéziratok minden hónap 10-ig,
illetve 20-ig küldendők be.

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési ára egy évre 4. P.
Előfizetési díjak az Unitárius Egyház-
község (Budapest) címére küldendők.
Postacsekkszám: 30.400

Főszerkesztő: BARABÁS ISTVÁN

Felelős szerkesztő: IVÁN LÁSZLÓ

Szegénység és gazdagság.

Ez a két szó most a *Vasárnapi iskolával* kapcsolatban kerül egymás mellé. Mindakettő akadálya annak a nagy fontosságú munkának, amit az unitárius nők és férfiak fejtenek ki a Vasárnapi iskolai tanítás keretében.

A bpesti unitárius egyházközség területén munkálkodó Vasárnapi iskolai előadók május 13-án tartották évzáró értekezletüket. Az áldozatos fáradozások eredményeként megállapítható, hogy az aratás bő és a tanításra fordított munka meghozta a maga gyümölcsét. Áldozatosnak azért is mondjuk a fáradozást, mert igen sok csoportban reggel 9 órakor nem egészen megfelelő teremben kellett a tanítást végezni. Ezenfelül itt-ott a tanítók olyan jelenségekkel is találkoztak, amiket nem kívántak. Remélhetőleg ezek az akadályok muló természetünk lesznek.

De a cimben használt szegénység és gazdagság már komoly veszedelem, amelyre föl kell hívunk olvasóink szives figyelmét és kérnünk a prezsbitérium intézkedését.

A szegénység aként szól bele a Vasárnapi iskolai tanítók munkájába, hogy akadályozza a gyermekeket a lakásuktól rendszeren messze eső iskolában való megjelenésben. Nincs pénz villamos jegyre. Az értekezleten fölemlítették, hogy a nagy és gazdag egyházak alkalmazottjai százával járnak a villanyoson ugynevezett jótékonyági ingyen jegyekkel. Hátha juttatna nekünk is belőle a főváros? Ebben az irányban a Nőszövetség instanciázása eredménytelen maradt.

A gazdasággal még nagyobb a baj. A jobb sorsban élő szülők egyik része a Vasárnapi iskolák vezetőinek egyértelmű

észlelete szerint azért nem engedik gyermekeiket a tanításra, mert vasárnap kirándulnak. Ha már ezek a szülők nem járatják gyermekeiket a Vasárnapi tanításra, Istennek tetsző dolgot cselekednének, ha a szegény fiúk és leányok villanyos díjait vállalnák. Ez a megoldás látszik ma kivihetőnek, mert ez idő szerint a hivatalos egyháznak még arra sincs ereje, hogy a felsőbb osztályosok rendszeres templomlátogatását hiánytalanul biztosítani tudja.

A szegénységben és gazdaságban rejlő akadályokat mindenképpen el kell háritanunk. Éppen azért, mert nehéz és válságos időket élünk. Éppen azért, mert a föld alatt dolgozó erők már az alsóbb foku iskolák növendékeire is kivetették hálójukat.

A hív és becsületes munkát végző Vasárnapi iskola vezetőinek pedig adassék az unitárius vallás közönség nyilvánossága előtt is őszinte tisztelet és hálás köszönet!

Gál Miklós

nyugalmazott lelkipásztor kedves bátyánkat, a bpesti egyházközség pénztárosi állásából is nyugalomba bocsátotta. A pénztárt május 10-én adta át utódjának. Kedves egyénisége ezzel eltűnt az irodából. Távozását őszintén sajnáljuk. De a megsokasodott évek szaporodó terhei már az ő vas szervezetét is próbára tették.

És sajnálják a szegények, akiknek a szeretet fillérei mellé mindig tudott adni egy-egy szives szót és vigasztaló biztatást. Szegény pénztárnak volt gazdagszivü kezelője.

Gyülekezetünk tagjainak kedves Miklós bácsija most csendesen mereng magányában szépen indult és öregsége napjaiban annyi nehéz terhet hordozó életének letűnt napjain. Hosszu szép élete munkájának gyümölcsét a sors kitepte kezéből. Szegény sorban, a kiöregedett unitárius lelkipásztorok vigasztalan körülményei között éldegél nyugdíj nélkül a bpesti unitárius egyházközség szeretettel nyújtotta tiszteletdíjából. Lelkében, szívében azonban gazdagon, derüs életfilozófiával vitte magával mindannyiunk nagybecsülését, szeretetét és igaz háláját. Isten boldogítsa derék öreg szolgáját és szeresse, tartsa áldó kegyelmével! Ad multos annos!

BERDE LAJOS

unitárius cipésmester jutányosan vállal minden munkát

LAKIK: II. KERÜLET, BATHYANY-UTCA 48. SZÁM.

HÓ ÉS SÁRCIPŐT IS KÉSZIT.

A könyörülő szeretet.

Szeretet volt régen is, van ma is. Hiszen az özvegyek és árvák sohasem voltak végkép elhagyatottak, a segélyre szorultak könnyei felszáradtak sokszor a könyörület melegében, sóhajaik elnémultak nem egyszer az emberi szív szeretete által is. Szeretet volt mindég és van ma is, de könyörülő szeretet, amely könyörül, sajnálkozik még ellenségein is, részt vesz azoknak bánatában, segíti, támogatja őket, ilyen könyörülő szeretet kevés volt régen is, ritkaság ma is.

A Bibliában (Lukács: 10.) olvastam az alábbi történetet. Judea és Samaria szomszédos tartományok s bár egy nemzetnek voltak fiai, mégis gyűlölték egymást. Gyűlölték egymást annyira, hogy még egy templomba sem jártak imádkozni. Szótlanul, köszönet nélkül jönnek, mennek az élet útjain. Szívükben a szeretet helyett bosszú lakozik, melyből egymásban nem embert látnak, nem enyhítő cseppel sietnek a szomjazóhoz, nem emelő karokkal az elesetthez, nem szánakozó részvétellel a jajkiáltóhoz. Éppen útra kel egy ember, Jerikóból Samaria felé. Az uton rablók támadják meg, mindenéből kifosztják és félholtra verik. Ott marad az útszéli árokban vérzősebekkel, eszméletlenül. És jött a vérében fetrengőhöz legelőbb egy földije, jött egy pap, aki látta a szerencsétlen halálos vergődéseit, de elkerülte azt, mert látta, hogy segítségéért semmi fizetség nem jár. És nem volt az utánna jövő embernek sem jóságos lelke, könyörülő szíve, mert ott hagyta a porban fetrengeni szerencsétlen embertársát.

Ki tudja, nem jutott-e eszébe a szerencsétlennek Dávid király bús éneke: „Emberekben ne bizzatok, kikben segítség nincsen“? És egyszer csak jött az úton egy samariabeli ember, tehát ellenség. És csoda történt. Az ellenségnek hitt ember lelkébe Jézus lelke költözött, amidőn meghallotta a jajt, meglátta a vérző sebet s a nyögdcicsélő emberben embertársát, nem kérdezte többet, hogy barát vagy ellenség, farizeus vagy publikánus, lehajlik hozzá, hogy a vigasztalás szavait sugja a fülébe, kimossa tátongó sebeit, hogy az a kis patak, mely a szívet hajtja, el ne apadjon egészen, föl-emeli, hogy biztos helyre szállítsa s bár utja sietős, nem megy tovább, míg ápoló kezekre nem bizza, míg könyörülő lelke mindent meg nem tesz megmentésére. Ki volt ő? Talán nem is földi lény? Égi tünemény! Neve: könyörülő szeretet, igazi felebarát.

Ma, amikor az önfeláldozó szeretet s a legmagasztosabb eszményi kép előttünk áll, az életút jelzőfáin e felirással: „Én

példát adtam, hogy amiként én cselekedtem, ti is úgy cselekedjétek“, ma talán a szeretettől áradozó szívek több nyomort és inséget tudnak megszüntetni, több lelket boldogítani, ma talán kevesebb az ellenségeskedés, ma talán nincsenek testvérgyilkos Kainok, nincsenek talán, kik agyonverik véreik, aztán ott hagyják temetetlenül, könyörtelenül?!

Annyi talánra, annyi kérdésre feleletül itt az Irás. Itt az élet és tapasztalat. Itt vannak az üres templomok, amott a zsúfolásig megtöltött börtönök. Itt vannak a feldult családi hajlékok, a hit és vallás ellenségei. Itt van az ember, aki él és cselekszik mindent önmagáért és jár sziv nélkül szerte a világban. És ha jársz sziv nélkül a világban, mennyi ellenség vesz körül? Azzal vádol, hogy ellene szóltál, rágalmaztad, meggyanusítottad s jaj neked, ha becsületes vagy és tiszta! Mert amíg meg nem aláz, addig nincs irgalom, nincs könyörület a szivében! Oh milyen ritka is azoknak száma, akik követik az Uri imádság szavait: „Uram! bocsásd meg a mi büneinket, miképpen mi is megbocsájtunk, akik ellenünk vétkeznek.“ De annál többen vannak, akik nem nyugszanak, míg bosszút nem álltak, míg elégtételt nem szereztek. Ezt nevezik aztán szeretetnek, ezt könyörülő, irgalmas szeretetnek.

Oh hányszor kell a mi időnkben is újra születni és hányszor meghalni a keresztfán Jézusnak, míg megtanulják életéből és halálából az emberek, hogy aki megbocsájt az ellenevétőnek, mint olyannak, ki nem tudja, mit cselekszik, míg megtanulja a világ, hogy csak a könyörülő szeretetben van a hatalom, ami föl emel, meg nyugtat és boldoggá tesz.

„Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és a te felebarátodat, mint magadat.“ Eredj el és cselekedj úgy, mint a samaritánus, légy igaz felebarátja, segítője embertársadnak, s akkor türhetőbb lesz sorsunk, akkor nem járjuk az életet jajjal, hanem a könyörülő szeretetben az igazi felebaráti szeretet által élünk és boldogulunk.

D. Z.

SZABÓ JÓZSEF

unitárius műbutor- és speciál antikbutor-asztalos

BUDAPEST, IV., FERENCZ JÓZSEF-RAKPART 19. SZ.

TELEFONHIVÓ: AUT. 887-85

Szám. 172—1932.

M E G H I V Ó.**UNITÁRIUS EGYHÁZI IGAZGATÓ TANÁCSUNK**1932. június 14-én. (*kedden*) d. u. 5 órakor a tanácsteremben tartja**é v n e g y e d i r e n d e s ü l é s é t,**

melyre a tagokat szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1932. május 23.

dr. Mikó Ferenc s. k.
főgondnok-helyettes.*Józan Miklós* s. k.
püspöki vikárius.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyv hitelesítése. 3. Elnökileg elintézett és folyó ügyek. 4. „Erdő“-akció beindítása. 5. Batthyány-alapok költségvetése 1932-re. 6. Alapító levél bemutatása. 7. Baldácsy Prot. Alapítvány jelentése a múlt évről. 8. Missió-Ház évi jelentése és számadása. 9. Cultus 5300—II. a. rendelete. 10. Időközben érkező ügyek. 11. Indítványok (írásban előre).

NB! — *Állandó Vegyes Bizottság* ülése 1932. június 9-én (*csütörtök*) d. u. 4 órakor a lelkészi hivatalban.

Szám. 246—2932.

M E G H I V Ó.**A BUDAPESTI UNITÁRIUS EGYHÁZKÖZSÉG**Kebli Tanácsa 1932. június 13-án (*hétfőn*) d. u. 5. órakor a templomban**é v n e g y e d i r e n d e s ü l é s t**

tart, melyre a tagokat szeretettel meghívjuk.

Budapest, 1932. május 23.

dr. Kozma Jenő s. k.
gondnok.*Józan Miklós* s. k.
lelkész-elnök.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzőkönyvhitelesítők kiküldése. 3. Elnökileg elintézett és folyó ügyek. 4. Eskütétel. 5. Unitárius Missió-Ház jogi helyzete. 6. Egyházfiak választása. 7. „Erdő“ gyűjtési akció megindítása. 8. Nevelésügyi bizottság jelentése. 9. Gazdasági bizottság jelentése. 10. Műszaki bizottság jelentése. 11. Lelkészek nyári szabadsága. 12. Időközben érkező ügyek. 13. Indítványok (írásban előre).

NB! — 1932. június 6. (*hétfő*) d. u. 5. Nevelésügyi bizottság ülése.

1932. június 8. (*szerda*) d. u. 5. Gazdasági bizottság ülése.

1932. június 9. (*csütörtök*) d. u. 6. Gondnoki értekezlet.

Külön meghívókat nem küldünk. Dátumokat jegyezze fel mindenki a kézi naptárába.

Lelkészelnöki jelentés az 1931. évről.

(Befejező közlemény.)

Ügyrendünk jóváhagyatott. Ez is sokszorosítva mintegy 100 példányban, s illő díj mellett a hivek rendelkezésére fog állani.

Lelkeszi irodán az új rend bevezetettvén, az ügykezelés több dolgot ad; de amíg Kovács József afia itt dolgozhatott, minden a maga idejében elintézését nyert. Helyébe, hosszabb szünet után dr. Pap László detektív afia önként vállalkozott s így e tekintetben is meg lehetünk nyugtatva. Iratkezelésben az új évtől kezdve az a változás állott be, hogy a hasonló természetű tárgyak *gyűjtő számok* alatt csoportosítva kezeltetnek.

Pénztári teendők ellátásában, kimutatások készítésében Zsigmond Lőrinc afia kisegítette, mint ellenőr, Gál Miklós afiát, aki magas korára és betegeskedésére való tekintettel ma önként megváltik évek óta vállalt pénztárosi állásától, amelyet puritán pontossággal és hűséggel töltött be. Isten áldó kegyelme s a mi szeretetünk és nagyrabecsülésünk kísérje a jól megérdemelt nyugalomba!

Mi, a fungens lelkészek, a nyár folyamán, egyelőre csak 6 heti szabadságra megyünk; amit — mint eddig — magunk között, váltakozó időszak szerint osztunk be. Kérjük ehhez a Közgyűlés hozzájárulását.

Országos Népszámlálás adatai még nem állanak rendelkezésünkre; de a jelekből annyit már most megállapíthatunk, hogy évi számszerű gyarapodásunk — minimális. Szétszórtságunkban nagy előny, hogy most már még a távolabbi körzetekben lakó hiveinkről is emberileg lehető pontos kimutatásunk van. S kivált az állástkeresők — ajánlatkérők révén, egész külön Indexet fektettünk fel. Azoknak száma, akikkel ilyen irányban levelezésben állottunk, s érdekükben közbenjárni igyekeztünk, többszázra rug. S nekem telt benne legnagyobb örömöm, hogyha közbenjárásom a különböző hatóságoknál és minisztériumokban sikerrel járt.

Évközben a Cultus kimutatást kért gyülekezeteink népességéről. Csatolt lista szerint a rendelkezésemre álló adatokból a létszámot a Csonkaországban 6987 lélekkel vettem fel. Ebből 5000 lélek esik Nagybudapestre úgy 20—30 km. körzetben.

Egyébként az Értesítőben is közölt adatokat a múlt évre vonatkozólag ide iktatom:

Kereszteltünk:	48 (36+12)
Eskettünk:	31 párt (1 tiszta, 3 <i>megegyezés.</i>)
Temettünk:	43 (26+17)
Áttért hozzánk:	20 (13+07)
Kitért tőlünk:	18 (04+14)

Ezeket az adatokat a Közp. Statisztikai Hivatalnak is megosztottuk küldeni.

A rendes negyedévi Kebli Tanácsokon és 2 rendes Közgyűlésen kívül a szükséghez képest rendkívüli gyűléseket is tartot-

tunk. Ezeknek jegyzőkönyvei bekötve és hitelesítve az érdeklődő hiveknek az irodán rendelkezésére állanak. Ugyszintén közszemlén tartjuk a számadást és a költségvetést is betekintés végett s annak főbb adatait időnkint az Értesítőben is közreadjuk. Kérjük is hiveink fokozott érdeklődését az egyház anyagi és erkölcsi ügyei iránt, mert eredményes munkát csak úgy végezhetünk.

Egy ilyen komoly megmozdulásnak lehet tekinteni a kereskedő- és iparos hitrokonainknak társadalmi egyesületét a „Bölöni Farkas Sándor” aegise alatt. Alapszabályaik jóváhagyása után s addig is azon lesznek remélhetőleg, hogy az egyházi életbe bekapcsolódva, sok gyakorlati tanáccsal előbbre vigyék ügyünket s ápolják egymás között is az összetartozandóság érzetét.

Hátra van még a Háztartási Alkalmazottak megszervezése, amelyre a tavaszi idő kinyíltával a Nőszövetség fáradhatatlan tagjai fognak vállalkozni. Minden remény megvan arra, hogy jövő jelentésem már erre az alakulásra is ki fog terjeszkedni.

Köri közgyűlésünk az idén, május 8-án, (vasárnap volt a M. H. templomában. Minthogy ez a dátum egyuttal az egyházkör megalakulásának 30-ik évfordulója, reméljük, hogy azon a hivatottakon kívül a nagyközönség is részt fog venni.

Megemlékezüing még kedves halottainkról, akik egy magasabbrendű világ tagjai lettek: Gaál Ambrus (Pécs), K. Veress Lajos (Debrecen), özv. Péterfy Lajosné, özv. Bogyay Kálmánné, Botár János (Szolnok), martonosi Gálffy János (Eger). Sirjaikra kegyelettel leteszem most az elismerés hervadatlan koszorúját.

Ezzel jelentésemet befejeztem. Kérem annak szives tudomásul vételét.

Budapest, 1932. március 20.

Józan Miklós,
lelkész-elnök.

Az Unitárius Nőszövetség szegénygondozó (kiskönyvek) alapjának számadása az 1931. évről.

a) Bevétel:

1. Az 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 28, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38 számú kiskönyveken befolyt 76.950 p. 2. adományokból 121 p. 3. Visszatérített kölcsön 7 50 p. Összes bevétel: 890 00 P.

b.) Kiadás:

1. 100 drb. kiskönyv à 38 fill.* 30 P. 2. Tanulmányi segély 215 57 P. 3. Szegény segélyek 320 32 P. 4. 30 drb. heti ebédjegy 48 06 P. 5. Protestáns Menzának ebédterítmény 64 P. 6. Vacsora költség 85 06. 7. Portó és papír 2 36. Összes kiadás: 771 37. P. Átvitel készpénzben 1932. 118 63 P. Összesen: 890 00

Barabás Istvánné
pénztáros

* Jegyzet. A legtöbb kiskönyv tulajdonos megtérítette a 38 fillért
A teljes összeg megtérüléséig külön kezeljük

NEM LÁTTAM ERDÉLYT.

Én nem panaszlom, hogy nem láthatom.
Oltárszönyegén: a fényes havon
Igy nem ejt foltot rátaposó lábam.

Igy lelke hozzám mindig szállva jár
— Kékszárnyú vendég: ritka jégmadár —
S megpihen olykor zuzmarás fenyőin.

Igy csúcs marad. Vártemplom. Menedék.
Fehér szirt, honnan nincs messze az ég.
Nem pelyhes fészek! — áhítatnak tornya.

Én belenyugszom, hogy nem láthatom,
Nincs átkozódó szilaj bánatom,
Csak álmodozva vágyódom utána . . .

De, amíg élek, mindig siratom.

Dömötör Ilona.

Fiskális szempontok.

Május havában az Anyák napja ünnepeinek rendjén sok szép beszéd magasztalta a családi életet országszerte. Más oldalról meg a szorult helyzetbe jutott állam ama rendelkezése kapcsán, hogy kénytelen hozzányulni a családipótlékhoz is — több irányban esik szó a családokról. Hogyan oldják meg a nehéz kérdést, ma még nem tudhatjuk. Koekázat nélkül meg lehet azonban jósolni, hogy romboló hatása nem marad el és bizonyos, hogy a családi pótlék megeseonkitása felduzzasztja az amugy is vészes arányokban örvénylő *pajtásházasságok* áradatát.

A fiskális ész nem is képzei micsoda tömege burjánzik föl gyomnak ártó, eltévelyedésnek egy-egy jószándékú elgondolás mögött. Ime a sok közül egy eset!

Szegény asszony jelentkezik segélyért. Beszélgetés közben kiderül, hogy azzal a férfivel, akivel él, annak idején csak a fényképezésig jutottak el! Templom is, anyakönyvezető is elmaradt. Arra a kérdésre, hogy hát miért nem törvényesítik a viszonyt, azt mondja az asszony: „Nem léphetünk kérem törvényre“, mert akkor csak egy ingyen ebédjegyet kapunk így pedig len kettőt.

A világot csakugyan kevés bölcsességgel kormányozzák!

Pihenni vágyók! A Balaton partján, Szepezden erdtől övezett klimatikus, pormentes üdülőhelyen kellemesen nyaralhat a Szőke-pensióban előszezonban 5, tőszezonban személyenként 6 pengőért. Előjegyzéseket és lekötéseket minden időben eszközlők budapesti lakásomon József-utca 2. l. 3. Hitrokoni szeretettel szivespártfogást kér: Szőke Ferenc.

„VIRÁGOK“ címen, mint már jeleztük **Biró Lajos** lelkész mély evangéliumi poézissal telt könyvet adott ki s a napokban már meg is jelent. A könyv prospektusában a szerző ezt írja:

„Az Isten mezőin szedtem . . . ott nyiltak ki a lélek-réteken. Tíz szál virágot kötöttem csokorba és kínalom neked testvér, aki ismeretlen uton, szomoruan járó vándora vagy a földnek . . . aki sokszor eltévedsz abban a nagy ködben, amelynek Élet, Halál, Szenvedés a neve a mi világunkban . . . Tíz szál virágot . . . Beszélő virágok ezek, lélek virágok . . . Istenről, Jézusról . . . életünkről, sorsunkról beszélnek . . .

Virágos ösvények, amelyeken a szivünk elsétál az Isten kapujáig . . . ott a megnyíló kapun át belepillanthat az Ég titkaiba . . . az Égbe, — ahonnan az életek, sorsok indulnak a földre.

Nyári reggeleken sokszor fehér köd-párna fekszik rá a földre. Mintha az Éjszaka párnája lenne, amelyen aludt. Minden csupa köd . . . Egyszerre aztán fényleni kezdenek a ködök és szakadozik a ködpárna . . . a széjjelszakadó ködfoszlányok között pedig megvillan kéken, mosolyogva az ég . . . így ragyog fel az Isten szép világa lelked előtt, — amíg a könyvet olvasod s hallgatod, amit a virágok mesélnek . . .

A tíz virág neve: 1. Orgonanyilás. 2. Boldog Boldogtalanság. 3. Sirás-Nevetés. 4. Esti Mécsvirág. 5. Virághervadás. 6. Csodák a szivben. 7. Sziromlevelek. 8. Végzet . . . 9. Kegyelem Minden. 10. Szeretsz-e Engem? . . .

Az ára: 2 Pengő.

Megrendelhető postatakarékpénztári csekken a szerzőnél. Csekkszám 19.990. Csekktulajdonos: **Biró Lajos, Hódmezővásárhely.**

A szomszédból.

Egyik olvasónk küldte be hozzánk a Magyar Keresztyének Naptára (Bethánia kiadása Budapest, VIII., Gyulai Pál-utca 9.) két lapját. Ezeknek egyikén az alábbi sorok olvashatók:

„Isten nem azt kívánja, hogy Őt úgy tiszteljük, amint azt mi kigondoljuk, ha a legszebb istentisztelet lenne is, hanem úgy, amint Ő igéjében parancsolja nekünk, írja Kálvin. Ez a lélekben és igazságban való Istenimádás. Isten előtt más semmit

sem ér, az ember lelkére meg káros és veszedelmes. A magaválasztotta istentisztelet ősidőktől fogva, de mindmáig is visszatérően 3 főalakban jelenik meg: 1. ceremónia vallás (a keresztyénség elpogányosítása), a papizmus; 2. *Az ész-vallás (a szentháromság, váltság tagadása) unitarizmus*; 3. és végül a törvényvallás (zsidóskodás) a szombatosság. A reformáció ítélete szerint: *mindhárom fajtája ennek veszedelmes és kárhozatos eretnekség (heresis)*. Ez igen kemény ítélet! — mondják ma sokan. De egyezik a Biblia ítéletével. És a mi ítékezésünk vajjon nem túllágy-e?”

Mit szóljunk a Magyar Keresztyének Naptára mestervágásához? Eltesszük az erről az oldalról kapott többi dokumentumok közé. Vagy vitába álljunk a *keményen* ítélező cikkiróval? Hiábavalóság lenne. A keresztyén érület illetően való megnyilatkozása előtt tanácstalanul állunk. A magyar embernek azonban, aki velünk együtt hordozója a szomorú magyar sorsnak, — ajánljuk figyelmébe egy *kemény* magyar ember keresztyén és magyar-lelkületü intelmét:

„Fogadjuk örökké keresztyéni szent kötelességünk parancsát, hogy mindenkiiben csak az embert s hazafit tekintsük és sohasem felekezeti tagot; értsük el mindig az okosság szavát, mely tisztán mondja, hogy csak egyesség tehet erőssé, s hogy embert szörnyeteggé s nyomorulttá legtöbbször vallási üldözést tett. Tartsuk örökké eszünkben, hogy a gonosz, midőn jót meggátolni s jókat egybezavarni akar, mindig felekezeti gyanút, s gyűlölséget szokott az emberek közé hinteni. (B. Wesselényi Miklós. Balitéletekről. 1831. 81. lap.) (b.)

A budapesti egyházközség közgyűlése.

(3. közlemény.)

A Cinkotán 1929. március 21-én elhalt *Batthyány* Ilona grófnő az 1925. év október hó 22-én kelt végrendeletével a Klotild—Koháry-utca háromemeletes házáat *az unitárius vallásu szegény iskolásgyermeknek támogatására szolgáló örök alapítványként* a budapesti unitárius egyházközségnek hagyományozta. A végrendeletet a hagyományozó grófnő rokonsága megtámadta. A bizonytalan kimenetelű pörrel járó eshetőségekre való tekintettel, az egyházközség az örökösökkel egyezséget kötött. Az egyezés alapján biztosított 64 ezer 800 pengőből az egyházközség örök alapítványként 20 ezer pengőt, alapítványként 44 ezer 800 pengőt kezel.

Az egyházközség a 64 ezer 800 pengőt házba fektette. Megvásárolta a Szövetség-utca 18. sz. a. kétemeletes bérházat 125 ezer pengőért. A vásár folytán a grófnő hagyatékából megmentett 64 ezer 800 pengőt 60 ezer 200 pengő kölcsönrel kellett megterhelni. A kölcsön-összeghez a lelkeszi nyugdíjintézet 17 ezer, a Missziói Ház 20 ezer, az egyházfenntartási alap 13 ezer 200 Csákány Dávidné 10 ezer pengőt adott kölcsön. Átíratási és más költségekre ezenkívül az egyházfenntartási alapból még 4 ezer 875 pengőt vettek kölcsön.

A kölcsönvett összegek után fizet az alapítványi ház a Misszió Háznak 5.75%, Csákány Dávidnének 6.5%, a lelkeszi nyugdíjintézetnek és az egyházfenntartási alapnak 5%-os kamatot. A két első kölcsön után a kamatok mindig fizetendők. Az alapok — lelkeszi nyugdíjintézet és egyházfenntartási alap 5% kamatai — csak akkor fizetendők, ha a kamatjövedelem a fizetést lehetővé teszi, ugyancsak a költségekre fölvetett összegek kamatai is.

Az alapítványi ház költségvetését az 1932. évre a közgyűlés 14 ezer 296 pengő bevétellel és ugyan annyi kiadással állapította meg.

A Batthyány Ilona grófnő örök alapítvány (20 ezer pengő) bevétele 1000 pengőben irányoztatott elő. Kiadás: Protestáns Mensának egyetemi hallgatók után 500 pengő, kamatjövedelem tartalékolás 500 pengő.

A Batthyány Ilona grófnő alapítvány 1932. évi bevétele 2240 pengőre van előirányozva. Kiadás: hittankönyvekre tanulóknak 120, tandíjsegélyekre 150 pengő. *Szegény tanulók tankönyv- és tandíjsegélye tehát 270 pengő.* Ezt az összeget azért emeljük ki, hogy a segélyért folyamodók lássák, mennyi a rendelkezésre álló összeg és igényeiket a 270 pengőhöz mérjék.

Az alapítvány — nem tévesztendő össze az örök alapítvánnyal — kamatjövedelméből kap még a szegény tanulók tandíj- és tankönyvsegélyén kívül a Nőszövetség 500, a Leányegyesület 100, a cserkészcsapat 250 pengőt. Kamatjövedelem tartalékolásra félretételek 1120 pengő. Együtt a bevétel 2240 P.

A segélyezésekre fordítható összeg azért annyi amennyi, mert a közgyűlés elvileg azt mondta ki, hogy a kamatjövedelemből 1932-ben 50%, 1933-ban 75%, 1934-ben 75% használható föl, 1935-től már a kamatjövedelem 100%.

(Folytatjuk.)

Társas hajókirándulás Visegrádra.

Unitárius egyháztársadalmi egyesületeink 1932. június hó 19-én, vasárnap a M. F. T. R. turistahajójával egész napos társashajókirándulást rendeznek Visegrádra. Célja a különböző egyháztársadalmi egyesületekben munkálkodó hiveinknek egy lelket és testet egyaránt felüdítő kirándulás keretében való összehozása és egymással való megismertetése. Visegrádon egy arra alkalmas helyen dr. Csiki Gábor misszió lelkész fog istentiszteletet tartani.

Jelentkezni lehet az Unitárius Misszió Ház lelkészi irodájában, IX. ker., Rákos-utca 3. Tel.: 893—77, ahol a részvételi díj P. 1.80 június hó 10-ig előre befizetendő. Aki nem jelenik idejében, annak jegyét biztosítani nem tudjuk. A hajó reggel pontosan 6 órakor indul Budapest Eötvös-téri állomásról, de a budai oldalon is felveszi az utasokat a Pálffy térnél. Hazafelé fél 7 órakor indul és este 9 órakor van Budapesten.

Unitárius hiveinket családjaikkal és ismerőseivel együtt szeretettel hívjuk és várjuk.

Dávid Ferenc Egylet, Magyar Unitárius Nők Szövetsége. Perczelné, Kozma Flóra, Unitárius Leányegylet, Bölöni Farkas Sándor Unitárius Iparosok és Kereskedők Köre, Brassai Sámuel Unitárius Ifjusági Egyesület, 345. János Zsigmond Unitárius cserkészcsapat.

Pünköszt szent ünnepén templomaikban szépszámu közönség hallgatta az Igét. A Koháry-utcai templomban 300, *Pesterzsébeten* 35 hívünk járult az Urnak asztalához. A Koháry-utcai templomban a szent vendégséghez a kenyeret *Pap Mihály* és neje, *Pesterzsébeten* a kenyeret *Fazekas Lajos*, a bort *Réti János* atyánkfiai adományozták. Köszönettel jegyezzük föl az áldozatkészség kedves megnyilatkozását.

A Borbély Sándor-féle könyvtár rendezésének költségeire *Dr. Zsakó Andor* atyánkfia 5 pengőt ajándékozott, ezen nemes cselekedetével szépen fejlődő könyvtárunkat nagyobb könyvadományhoz juttatta. Hálás köszönet érte.

Könyvtárunkat *N. N.* újból gazdagon megajándékozta. 1., 23 drb. ritka értékes könyvet, — 2., 116 drb. acélmetszetet (kb. 100 évesek), — 4., Eötvös Károlynak 4 drb. eredeti kéziratát, — 4., Brassai Bácsinak az utolsó évtizedeiben vizsgálódásainál és olvasásnál használt nagyító üvegét — adományozta. — *N. N.*-nek jelen adománya is könyvtárunk legértékesebb darabjait képezik, — melyért áldja meg a jó Isten Anonim pártfogókat! —

Megjelent: „*Dr. Gál Kelemennek: Brassai Sámuel*“ c. könyve. Ára 2 P. 20 f. — Kapható Unitárius Iratmisszióknál, Budapest, V., Koháry-u. 4. sz. l. em. (Csütörtökön 5—7-ig, vasárnap 12—1-óráig). —

A *P-né Kozma Flóra Unitárius Leány egyesület* javára a pünköszt ünnepek alatt a hivek perselyadományából a Koháry-utcai templomban 48 pengő 24 fillér gyűlt egybe.

Iratmisszióknak szeretettel kéri azokat akik a f. évi *Unitárius Naptár* árát még nem fizették be, — hogy sziveskedjenek azt június hó elejéig befizetni. (à 1 pengő) hogy ne kelljen levelezőlapon sürgetni annak beküldését, ami csak növelné költségeinket, hiszen a felszólító lev. lapra 7 fillért kell ráfizetnünk! —

A **lelkészi nyugdíjintézetre** adakoztak: *Kisgyörgy Lajos* repülőtiszt (Szombathely) 10 P., özv. *Héderváry Hugóné* 10 P., *Klein Géza* 20 P. Köszönettel nyugtázzuk.

Dávid Ferenc Prédikációs könyvének egy példányát az 1569. évből most kapta meg egyházközségünk könyvtára Kolozsvárról. Drága ereklyeként őrizzük.

A **történeti Erdély**. E címen jelenik meg szeptemberben az Erdélyi Férfiak Egyesülete kiadásában egy munka, amelyre elő lehet fizetni az V., Vilmos császár-ut 22. l. 2. sz. alatt. A könyv ára füzve 18, kötve 22 P lesz.

A **Budai Luther Szövetség** 50 pengős pályázatot hirdet egy vallásos költeményre, melynek tárgya a rádió legyen. A pályázon bárki részt vehet. A költeményt a szerző nevével együtt lezárt borítékban június 10-én déli 12 óráig kell a Szövetség irodája címére (II. Donáti-utca 49. sz.) beküldeni.